

Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar 1 februari 2019

Het thema van deze middag heeft drie elementen: reizen, geliefde dames en oude liedjes.

Reizen doen we met de kaartclub over de Rijn.

*Ja, zo'n reisje langs de Rijn, Rijn, Rijn
's Avonds in de manenschijn, schijn, schijn
Met een lekker potje bier, bier, bier
Aan de zwier, zwier, zwier, op de rivier, vier, vier
Zo'n reisje met een nieuwerwetse schuit, schuit, schuit
Allemaal in de kajuit, juit, juit
't Is zo deftig, 't is zo fijn, fijn, fijn
Zo'n reisje langs de Rijn*

Wer zwerven met Zwarte Dino door de hete woestijn op zoek naar Nina.

*Brandend zand
Brandend zand en een verloren land
en een leven vol gevaar
brandend zand berooft je bijna van 't verstand
en dat alles komt door haar*

Met de kat van ome Willem gaan we op de step naar Parijs.

*De kat van ome Willem is op reis geweest
Op reis geweest, op reis geweest
De kat van ome Willem is op reis geweest
Waar ging die dan naar toe, hee
Hij is voor zeven maanden naar Parijs geweest
Parijs geweest, Parijs geweest
De kat van ome Willem is op reis geweest
Bonjour en voulez vouz*

En tenslotte naar Indonesië. Roos heeft voor de gelegenheid een prachtig gekleurde sarong aan en Gertje een batik shirt. Sereen rinkelend met belletjes scheppen ze precies de goede sfeer van het lied *Sarina, een kind uit de dessa*.

*Sarina, een kind uit de dessa
Zij stampte haar padi tot bras
Zij zong daarbij heel leuke wijsjes
En Kromo die lag in 't gras
En Kromo, die hield van Sarina
En kroop daarom steeds dichterbij
Sarina, die zei met een lachje:
"Zeg Kromo, hou jij ook van mij?"*

*Sarina, Sarina, kind uit de dessa ben jij van mij
Sarina, Sarina, kind uit de dessa ben jij*

*Het maantje verlichtte de dessa
De aarde, verzonken in rust*

*En onder de dromende palmen
Heeft hij toen Sarina gekust
Haar ogen, die straalden als sterren
Van eeuwige liefde en trouw
Gitaren, die speelden van verre
Sarina, o ik hou zo van jou*

De oude liedjes komen we tegen in *De poppetjes van mijn ogen.*

*Kijk eens in de poppetjes van mijn ogen
Kijk eens naar het kuiltje in mijn kin
Zeg doe toch niet zo flauw
En lach nu maar eens gauw
Heus je kijkt zo nijdig als een spin
Kijk eens in de poppetjes van mijn ogen
Kijk eens naar het kuiltje in mijn kin
Ja zie je wel, zo gaat het al wat beter
Kom slik je boze bui nu even in*

En in het liedje *Pot met bonen* dat we vrolijk dansend zingen.

*Als hier een pot met bonen staat
En daar een pot met brie
Dan laat ik brie en bonen staan
En dans met mijn Marie
Marie Marra Maroeskaka
Marie, Marie, Marra
Marie Marra Maroeskaka
Marie, Marie, Marra*

Maar het derde thema? Geliefde dames. Waarin vinden we dat terug? In het lied *Anna stond te wachten*? Greet zingt dit lied als soliste. Als zo vaak is een solo geen solo bij ons koor. An en Marian zingen haast automatisch mee. Snel worden stoelen in de kring gezet en kunnen de dames daarop plaatsnemen met Greet achter hen om zo samen het leuke spring- en aftelliedje te zingen. Zij krijgen echter zo de slappe lach dat ze als bakvissen giechelend, elkaar aanstotend en met tranen over hun wangen voor ons onverstaanbaar optreden. Onze geliefde dames!.

*Anna stond te wachten
Te wachten op haar man
's Nachts om twaalf uren
Daar kwam die smeerlap an
Goeienavond Anna
Goeienavond Jan
Waar ben je zo lang gebleven
Dat gaat jou heel niks an
Anna ging naar boven
En haalde een dikke stok
Ging weer naar beneden
En sloeg Jan op z'n kop
Jan begon te schreeuwen
Te schreeuwen, moord en brand
De burens kwamen kijken
Maar er was niks aan de hand*

Nog twee geliefde dames zijn Greta en Gertje. Zij spelen beide op de dwarsfluit een rondo uit een sonatine van François Devienne (1759-1803). François Devienne was het veertiende kind van een zadelmaker. Zijn oudste broer leerde hem verschillende instrumenten spelen. Toen hij tien jaar oud was schreef hij al zijn eerste werken. Een beetje een wonderkind dus waarvan de muziek door Greta en Gertje wonderschoon vertolkt wordt.

En tenslotte in het laatste lied van vanmiddag ook twee geliefde dames, een zeemeermin en oma van tachtig jaren.

*O, wat ben je mooi
O, wat ben je mooi
O, wat ben je mooi
Dat heb ik in jaren niet gezien
Zo mooi, zo mooi
O, wat ben je mooi
O, wat ben je mooi
Dat heb ik in jaren niet gezien
Zo mooi, zo mooi*

*Een man ging eens uit vissen
Een wormpje aan z'n haak
Toen ging z'n dobber onder
Hij sloeg en het was raak
Hij trok met al zijn krachten
Wat haalde hij er uit
Een **zeemeermin** kwam boven
Verwonderd riep hij luid*

*O, wat ben je mooi
O, wat ben je mooi
Dat heb ik in jaren niet gezien
Zo mooi, zo mooi
O, wat ben je mooi
O, wat ben je mooi
Dat heb ik in jaren niet gezien
Zo mooi, zo mooi*

Een vrouw van tachtig jaren
*Die deed een schoonheidskuur
Ze wou haar lijn bewaren
't Was pijnlijk en ook duur
Ze ging stok-oud naar binnen
Met rimpels in haar huid
Ze kwam als bakvis buiten
En opa brulde luid:*

O, wat ben je mooi

(tekst: J. Steggerda, De Spelbrekers/muziek: W. Quanz)

En zo komt er aan deze koormiddag een vrolijk eind. Tot over twee weken!

Groet,
Marja Ruts